

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1925 juni-1926 augusti - 49

Olander, Valborg,

HS L 1:1

Karlavagnen 99 den 13.3. 1926.

Min egen älskade!

Ja, om ha de danska boyöt
en ny uppmarsch. Du låter mig
vil veta hur länge jag skall vänta?
De italienska ha stått stilla hela
tiden. Kanste man kan ta dem
på samma gång?

Det är spännande i Genève
dessa dagar. Sitter du na männe
och talar vil om Nationernas förbund?

Noj tycker jag, att Sveriges ståndpunkt
är riktig, men ibland blir man tväksam,
när man hör hur de mäktiga på
jorden hota med att störta allsammans!

om vi inte vinner kompromissa.
Jag hoppas, att de värsta farhän-
gorna ha blivit uppsammnade
av pressen, som ju måste hålla
sin publik i största möjliga
spänning.

Om bara vi segra nu, d. v. s.
om rätten får ha sin gång, så
förstår man ju, att vi aldrig
får någon rådgjorts områ. Men
det betyder väl ingenting. Vi
kunna två våra händer. Sedan
får eftervärlden döma de andra.

Tänk, att sådant patraske i
detta Spanien, som inte köper våra
telefoner eller vårt timmer, liksom

det fömt påträngade Norge sina vinn!

Man kan ejist bli bra kabaude
på våra goda högersinnade, som
triumfera vid truken på dessa strider
inom N. F. "Se där ser man! Tala om
att det skall kunna bli fred i
världen! Man behöver ju bara se
på detta Nationernas förbund, som
skulle arbeta för världsfred, hur
man där bräkar och strider."

Ja, nog är det bräke på alla
håll. Här blir man ju uppsprödd
över Poukka och Hadjetlaché och nu
denne katastrof, explosionen. Ingen
förs säga något högt, men nog
hör man litet värstans sådana

yttranden, som att det inte måtte
vara riktigt för dem, som senast
varo i sällskap med den dödade Flybo.

Här sitter jag och talar om
sådana yttre händelser, medan
du kanske gäller hit eller död
för Jsk. Lundsken. Ty en sådan
operation är hvisfaktig, det gäller
ju om alla dessa operationer, du
du är fänga om ett så vådant
ingripande. Men statistiken visa
ju, att de flesta lyckas. Och jag
vill därför försöka avrotaka
underrättelsen om förloppet med
lugn. Jsk. Lundsken var ju så
väl uppvildad föint, tänkte ju res
hem, så hon hade väl motståndskraft,
trostus sig.

Jag behöver väl inte säga, att om du behöver mig, så kan jag komma när som helst efter nästa vecka. Och inte behöver jag väl upprepa min bön, att du kommer hit, om det uppstår sig någon anledning. Det blir ju Nerone, det blir Konserthusets invigning, du behöver kanske sommarkläder. Gästrummet står alltid varmt och i ordning, och o, vad jag skulle bli glad!

Nu skall jag skynda att skriva den 1st akten, så att jag får höra vad du tycker om min prestation.

Och vill du ha någon
Kommission uttänkt, t. ex.
i matvåg, så att du slipper
telefonera till Summe, så säg
barn ett ord!

Min älskade, ack, att du
hade det bra och lugnt och
kunde arbeta ostörd av
binder och bekymmer! önskar
din

V-g.

P. S. Jag hade så nä glovat att
berätta, att jag i kväll skall gå på
en Soirée anordnad av 'Mats' freds-
förening "Peace and Freedom", där sista

numret blir din Margareta Lindkulla,
nygjort av Inga Tidblad (hon som
var flicka i Grann under Triumftågen).
På tisdagen ger jag lunch
för några ferrar, som inte gärna
går bort på kvällen utan sina män,
och på torsdag middag 1/2 f för övriga.
För övrigt höjer-damer för sig,
vänster för sig.

111

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885